

תת"ע 10923/06/19 - תומר כהן נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 10923-06-19 מדינת ישראל נ' תומר כהן
תיק חיצוני: 11210210560

מספר בקשה: 2

בפני מבקש	כבוד השופטת עידית פלד
נגד משיבים	תומר כהן ע"י ב"כ עו"ד חגית אואקנין
	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

החלטה

בפני בקשה לביטול גזר דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 9.9.19.

כנגד המבקש הוגש ביום 27.6.19 כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה ברכב כשרישיון הרכב פקע בתקופה העולה על שנה ב 27/11/17, בניגוד לסעיף 2 לפקודת התעבורה, עבירה מיום 2.5.19.

הזמנה לדין נמסרה לו עם מסירת הדו"ח, ושיבת הקראה נקבעה ליום 9.9.19, אך המבקש לא התייצב לדין, ונשפט בהיעדרו, ונדון לקנס כספי בסך של 1,000 ש"ח, ופסילה על תנאי.

בבקשה מיום 18.9.19 ביקש הנאשם לבטל את גזר הדין שניתן בהיעדרו מן הטעם שנטען, כי לא התייצב לדין מסיבה רפואית, והינו מועסק בתפקיד נהג ממשלתי ומאבטח שר, ונמנע ממנו להביא ראיותיו לעניין חומרת העונש והפגיעה הכלכלית כתוצאה מכך. לבקשה צורפו תצהיר המבקש ואישור מחלה.

המשיבה התנגדה לבקשה וטענה, כי אישור המחלה אינו מעיד כי הנאשם אינו יכול היה להתייצב לדין או להגיש בקשה לדחיית הדין.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ושקלתי את מכלול הנסיבות, אינני מוצאת מקום לקבל את הבקשה.

על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט ייעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש "אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

באשר לעילת הביטול שעניינה סיבה מוצדקת לאי התייצבות

בענייננו, הזמנה לדין נמסרה לנאשם במועד קבלת הדוח והוא אישר קבלת הדוח בחתימתו כעולה מהזמנה לדין וכתב אישום המצורף לכתב האישום. ברי אם כן, כי המבקש ידע אודות מועד הדין, כפי שגם עולה מהבקשה עצמה, ועל כך אין למעשה מחלוקת.

עולה אם כן, כי המבקש זומן כדין לדין; אלא שלטענתו לא יכול היה להתייצב לדין עקב מחלה, וצורף לבקשה אישור מחלה לימים 7-11/9 שהופק בדיעבד ביום 18.9.19.

משלוח אישור מחלה לאחר הדין, אישור מחלה שהופק 9 ימים לאחר הדין, ומתייחס בדיעבד ליום הדין ללא פירוט המניעה הרפואית להתייצבות, אינו יכול להועיל למבקש (ראו רע"פ 7709/13 **שמעון סאסי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 28.11.2013); ורע"פ 7122/07 **טהא חיר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 15.01.2008)). וראו גם עפ"ת (מחוזי חי') 46693-11-12 **שמואל יוסף השמשוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 04.11.2012); עפ"ת (מחוזי מרכז) 24790-04-16 **עמרם אור נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 07.07.2016).

יתרה מכך, בענייננו, המבקש חלה יומיים לפני מועד הדין, שהיא לכאורה סיבה מוצדקת, אך מצד שני, היתה לו אפשרות ושהות לפנות לבית המשפט בבקשה לדחות את הדין. משלא עשה זאת, אין לו להלין אלא על עצמו. ראו דברי בית המשפט ברע"ב 652/06 **גולן שבו נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 20.01.2006): "גם למי שחלה - כנטען - יש דרך לפנות לבקש עיכוב ביצוע לפני המועד ולא לאחריו". וראו ע"פ (מחוזי ירושלים) 9073/05 **אבו סנינה נאסר אלד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.04.2005) - "במקרה דנן, המערער חלה כיומיים לפני מועד הדין, שהיא לכאורה סיבה מוצדקת, אך מצד שני, היתה לו אפשרות ושהות לפנות לבית המשפט בבקשה לדחות את הדין. משלא עשה זאת, כאמור, אין לו אלא להלין על עצמו. יתרה מכך, אין בעובדה שלא היה מיוצג באותו הזמן כדי להשפיע על קביעה זו, שהרי כל אדם מן היישוב, הגם שאינו עורך דין, יודע שאי הופעתו בבית המשפט תגרור אחריה תוצאות. מכאן, לא השתכנעתי שהיתה סיבה מוצדקת להיעדרות. בנוסף, לא השתכנעתי שדחיית הערעור תגרום למערער עיוות דין."

משנמסר מועד הדין למבקש היה עליו להתייצב לדין או לחילופין להגיש בקשה מתאימה מבעוד מועד לדחיית מועד הדין. בנסיבות אלה המבקש לא הוכיח עילה טובה לאי-התייצבותו לדין, וודאי לא בסיבה מספקת המצדיקה את ביטול פסק הדין.

באשר לעילת הביטול שעניינה חשש לעיוות דין

בענייננו, לא נגרם למבקש עיוות דין בכך שהורשע שלא בנוכחותו מאחר ובטיעונו לא הציג טענת הגנה אשר יש בה כדי

להביא לזיכוי.

גם העונש שהושת על המבקש סביר, ואינו חורג ממתחם העונש ההולם, ואין בו כדי להקים חשש לעיוות דין.

"בית המשפט העליון פסק לא אחת, כי לנוכח ריבויים של מקרי אי ההתייצבות, במיוחד בתיקי תעבורה, יש לקבוע כי ברגע שהנאשם הוזמן כדין, ניתנה לו האפשרות להיות נוכח במשפטו ולנסות להוכיח את חפותו. ומשלא התייצב, אין לו אלא להלין על עצמו, ודי בכך כדי שיהיה לו יומו בבית המשפט (ראה למשל: רע"פ 1773/04 **אלעוברה נ' מדינת ישראל**, תקדין (2004); רע"פ 5377/03 **וג'די נ' מדינת ישראל**, תקדין (2003); ר"ע 418/85 **רוקינשטיין נ' מדינת ישראל**, פ"ד לט(3) 279 (1985)).". (ע"פ (מחוזי ירושלים) 9407/05 **קינג אללה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 09.08.2005))

לאור כל האמור לעיל, הבקשה לביטול גזר דין שניתן בהיעדר נדחית.

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, כ"ו תשרי תש"פ, 25 אוקטובר 2019, בהעדר הצדדים.